

FPR ZČU v Plzni

Posudek oponenta diplomové práce

Student: Jaroslav Hobl

Název práce: Vznik a zánik exekutorského úřadu

Vedoucí práce: JUDr. Jitka Wolfová

Oponent práce: JUDr. Karel Svoboda

Rok odevzdání práce: 2012

Kolega Jaroslav Hobl si za téma své diplomové práce zvolil „Vznik a zánik exekutorského úřadu“. Vzhledem k aktuálním diskusím týkajícím se teritoriálního rozčlenění exekutorské působnosti a jistým obtížím spojeným s obsazováním problematických exekutorských úřadů jde o téma přínosné, s ohledem na malé množství literatury obtížnější na zpracování.

Diplomová práce je rozčleněna do sedmi kapitol včetně úvodu a závěru. Na počátku práce se diplomant zabývá vývojem exekuce a zákonným mechanismem ustavování exekutora do úřadu. Poté se věnuje dohledem nad činností exekutora a jeho případnou kárnou odpovědností. V dalších pasážích práce pojednává o ukončení exekutorské činnosti konkrétního exekutora a o převodu, případně přechodu exekutorského úřadu na další osobu.

Stylistickou úroveň a formální úroveň práce hodnotím jako odpovídající. Z úvodu i za závěru je zřejmé, že diplomant si k tématu vytvořil vztah, který mu pomohl lépe proniknout do studované problematiky.

Úvod a závěr práce se do jisté míry překrývají – diplomant v nich vyslovuje politování nad nízkým kreditem exekutorů ve společnosti a vyslovuje přesvědčení, že soukromí exekutoři jsou nezbytnou součástí našeho právního systému. Tento svůj názor však v práci dostatečně neodůvodňuje, přestože si musí být vědom, že soukromí exekutoři nejsou v evropském prostoru samozřejmostí. Pozitivní vztah diplomanta k institutu soukromých exekutorů nelze diplomantovi zazlívat. Některé jeho argumenty však nepůsobí dostatečně přesvědčivě – např. na str. 14 zmiňuje, že v Polsku, Maďarsku a na Slovensku mají s exekutory jednoznačně pozitivní zkušenosti, aniž by konkretizoval, na základě čeho tento postoj získal. Diplomant se nezamyslel nad tím, jaké finanční prostředky měly k dispozici exekuční soudy v době před zavedením exekutorské exekuce ve srovnání s finančními zdroji, na něž vzniká právo exekutorům dle vyhlášky č. 330/2001 Sb.

Diplomant si správně povšiml, že v současnosti nad exekutory vykonávají dohled též předsedové okresních soudů (s. 41). Dlužno dodat, že k výkonu dohledové činnosti nejsou předsedové soudů vybaveni časem ani aparátem. Proto nelze hovořit o tom, že zřízením nového dohlázele byla výrazně posílena kontrola nad činností soudních exekutorů (s. 46).

V pasáži věnované úvahám o převoditelnosti exekutorského úřadu (s. 53-56) mne diplomant přesvědčil o tom, že je schopen zaujmout vlastní názor, oprostit se od svého vztahu ke zdroji informací a přesvědčivě jej zargumentovat. Rovněž se nedomnívám, že by exekutorský úřad měl být dědičným lénem. Oceňuji i zařazení kapitoly věnované exekučním úřadům v Holandsku (s. 57-62).

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě. Navzdory veškerým výše uvedeným výtkám (zejména příliš jednostrannému a v podstatě nepodloženému hodnocení soukromých exekucí) se domnívám, že diplomant naplnil prvotní cíl práce, kterým je výběr příhodného tématu, jeho přehledné zpracování a projevení vlastního náhledu. Z diplomové práce je patrné, že si diplomant vybral téma, které je mu blízké, a to nikoli pouze proto, aby splnil jednu ze svých studijních povinností. Z toho důvodu práci hodnotím jako velmi dobrou, při přesvědčivé obhajobě jako výbornou.

V rámci obhajoby necht' se diplomant zamyslí nad tím, proč bylo vykonávací řízení před účinností exekučního řádu neefektivní. Diplomant by měl rovněž uvést konkrétní případy, v nichž má exekutor větší míru oprávnění a volnosti k výkonu své činnosti, než soud, a zaujmout postoj, proč k této disproporci zákonodárce přistoupil. Oponenta by rovněž zajímalo, jakým konkrétním způsobem by diplomant zakotvil postavení exekutora v českém ústavním pořádku (diplomant tento krok pokládá za účelný).

V Plzni dne 31.3. 2012

JUDr. Karel Svoboda Ph.D.